

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3779/2536

พนักงานอัยการ กรมอัยการโจทก์ นาย ศุภฤกษ์ มุกดาจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 218, ป.วิ.อ. มาตรา 185, ป.อ. มาตรา 339, ป.อ. มาตรา 340 ตี, ป.อ. มาตรา 371, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 75, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 67

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์มีผู้เสียหายเป็นประจักษ์พยานเพียงคนเดียวและไม่ได้ตัวมาเบิกความ คงมีแต่คำให้การชั้นสอบสวนของผู้เสียหาย บันทึกการชี้ตัวผู้ต้องหาและภาพถ่าย การ ชี้ตัวผู้ต้องหา ที่ผู้เสียหายเป็นผู้ชี้เป็นพยานต่อศาลว่าผู้เสียหายจำเลยได้ว่าเป็นคนร้าย แต่พยานหลักฐานโจทก์ดังกล่าวเป็นพยานชั้นสอง มิได้ทำต่อหน้าศาล จำเลยไม่มีโอกาส ชักค้ำเพื่อให้ข้อเท็จจริงเป็นที่กระจ่างชัดแก่ศาลได้ พยานโจทก์ที่เหลือมีแต่คำให้การรับสารภาพของจำเลยในชั้นสอบสวนและในชั้นแจ้งข้อหา บันทึกการนำชี้เกิดเหตุประกอบคำสารภาพ และภาพถ่ายผู้ต้องหานำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ เมื่อจำเลยนำสืบต่อสู้ว่าได้ให้ การรับสารภาพดังกล่าวเพราะถูกขู่บังคับและทำร้าย แม้โจทก์จะมีพนักงานสอบสวนผู้ดำเนินการตามเอกสารและภาพถ่ายดังกล่าวมา เป็นพยานประกอบพยานหลักฐานโจทก์ก็ยังมีน้ำหนักเพียงพอให้รับฟังว่าจำเลยเป็นคนร้ายที่ใช้อาวุธปืนจี้ชิงทรัพย์ ผู้เสียหายตามฟ้อง ความผิดฐานมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองและพาอาวุธปืนติดตัวไปตามทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตนั้น แม้ศาลอุทธรณ์พิพากษา ยืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นให้ลงโทษจำคุกจำเลยแต่ละกระทง ไม่เกิน 5 ปี ซึ่งต้องห้ามมิให้จำเลยฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคแรก เมื่อศาลฎีกาเห็นว่าพยานหลักฐานโจทก์ไม่มีน้ำหนักเพียงพอ ให้รับฟังว่าจำเลยเป็นคนร้ายที่ใช้อาวุธปืนจี้ชิงทรัพย์ ผู้เสียหายแล้ว ย่อมฟังไม่ได้ว่าจำเลยมีอาวุธปืน ไว้ในครอบครองและพาอาวุธปืนติดตัวไปตามฟ้องด้วย ศาลฎีกามีอำนาจ พิพากษายกฟ้องโจทก์ในความผิดทั้งสองฐานนี้ได้ด้วย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 185

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 339, 340 ตี, 371, 91 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ กับให้จำเลยคืนเงินจำนวน 530 บาท แก่ผู้เสียหายจำเลยให้การปฏิเสธศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 339 วรรคสอง ประกอบด้วยมาตรา 340 ตี, 371 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธ พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 8 ที่ วรรคหนึ่ง, 72 วรรคหนึ่ง, 72 ทวิ วรรคสองการกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำเลยอายุ 17 ปี ลดมาตราส่วนโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 75 กึ่งหนึ่ง ฐานมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองวางโทษจำคุก 1 ปี ฐานพาอาวุธปืนติดตัวเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ อันเป็นบทหนัก ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 วางโทษจำคุก 1 ปี 6 เดือน ฐานชิงทรัพย์วางโทษจำคุก 1 ปี รวมวางโทษจำคุก 11 ปี 6 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวน

เป็นประโยชน์แก่การพิจารณาเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 67 อีกหนึ่งในสามคงจำคุกจำเลยไว้มีกำหนด 7 ปี 8 เดือน ให้จำเลยคืนเงิน 530 บาท แก่ผู้เสียหาย สำหรับค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก จำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนจำเลยฎีกาศาลฎีกา วินิจฉัยข้อเท็จจริงว่า ผู้เสียหายถูกคนร้ายใช้อาวุธปืนลูกซองสั้นจี้ชิงทรัพย์เงินไป 530 บาทมีปัญหาว่า จำเลยเป็นคนร้ายที่ใช้อาวุธปืนจี้ชิงทรัพย์ผู้เสียหายตามฟ้องหรือไม่ โจทก์มีผู้เสียหายเป็น ประจักษ์พยานเพียงคนเดียว และไม่ได้ตัวมาเบิกความเป็นพยาน คงมีแต่คำให้การชั้นสอบสวนของผู้เสียหายบันทึกการซื้อตัวผู้ต้องหาและภาพถ่ายการซื้อตัวผู้ต้องหาหมาย ที่ผู้เสียหายเป็นผู้ซื้อเป็น พยานต่อศาลว่า ผู้เสียหายจำจำเลยได้ว่าเป็นคนร้ายแต่พยานหลักฐานโจทก์ดังกล่าวเป็นพยาน ชั้นสอง มิได้ทำต่อหน้าศาลจำเลยไม่มีโอกาสซักค้านเพื่อให้ข้อเท็จจริงเป็นที่กระจ่างชัดแก่ศาลได้ พยานโจทก์ที่เหลือมีแต่คำให้การรับสารภาพของจำเลยในชั้นสอบสวนและในชี้แจงข้อหา บันทึก การนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ และภาพถ่ายผู้ต้องหานำชี้ที่เกิดเหตุประกอบ คำรับสารภาพเมื่อจำเลยนำสืบต่อสู้ว่าได้ให้การรับสารภาพดังกล่าวเพราะถูกขู่บังคับและทำร้ายแม้ โจทก์จะมีพนักงานสอบสวนผู้ดำเนินการตามเอกสารและภาพถ่ายดังกล่าวมาเป็นพยานประกอบ พยานหลักฐานโจทก์ก็ยังมีน้ำหนักเพียงพอให้รับฟังว่าจำเลยเป็นคนร้าย ส่วนความผิดฐานมี อาวุธปืนไว้ในครอบครองและพาอาวุธปืนติดตัวไปตามทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตนั้น แม้ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามคำพิพากษา ศาลชั้นต้นให้ลงโทษจำคุกจำเลยแต่ละกระทงไม่เกิน 5 ปี ซึ่งต้องห้ามมิให้จำเลยฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคแรก เมื่อศาลฎีกาเห็นว่าพยานหลักฐานโจทก์ไม่มีน้ำหนักเพียงพอให้รับฟังว่า จำเลยเป็นคนร้ายที่ใช้อาวุธปืนจี้ชิงทรัพย์ผู้เสียหายแล้ว ย่อมฟังไม่ได้ว่าจำเลยมีอาวุธปืนไว้ใน ครอบครองและพาอาวุธปืนติดตัวไปตามฟ้องด้วย ศาลฎีกามีอำนาจที่จะยกฟ้องโจทก์ในความผิด ทั้งสองฐานนี้ได้ด้วย ทั้งนี้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 185 พิพากษากลับ ให้ยกฟ้องทุกข้อหา

องค์คณะ

ไพศาล รางชากร · วิทวัส อยู่วัฒนา · ประสิทธิ์ แสนศิริ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3779/2536>